

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco și Nicolae Gordilă

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul, din 14 martie 2013, declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu și de către inculpatul

Caijber Veaceslav Anatolie, născut la 25.05.1985, originar și domiciliat în or. Taraclia, str. Ukrainascaia, cetățean al Republicii Moldova.

Date privind termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 05.07.2012 - 27.07.2012.*
- 2. instanța de apel: 05.10.2012 – 14.03.2013.*
- 3. instanța de recurs(ordinar): 03.09.2013 – 06.11.2013.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 27 iulie 2012, inculpatul Caijber V., a fost condamnat:

- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la 2 ani închisoare;
- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare;
- potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, inculpatului Caijber V., stabilindu-i pedeapsa de 2 ani închisoare;

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Taraclia din 19 martie 2012, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, în baza materialului probator administrat în cauză, a reținut că, la 19 aprilie 2012, aproximativ la orele 02:30, Caijber V., a pătruns ilegal în domiciliul familiei Caramalac, amplasat pe adresa or.

Taraclia, str. Sadovaia 66, fără consimțământul stăpânilor, aplicând violență fizică asupra cet. Caramalac Anna și Caramalac Anatolie, cauzându-le leziuni corporale neînsemnate.

Tot el, la 22 mai 2012, aproximativ la ora 02:00, a pătruns ilegal în domiciliul familiei Caramalac, amplasat pe adresa or. Taraclia, str. Sadovaia 66 unde, prin acțiunile sale intenționate, însoțite de o obrăznicie deosebită, aplicând violență asupra cet. Caramalac Anna, încălcând astfel grosolan ordinea publică, însă deodată ce a fost avertizat să plece, de membrii familiei, inculpatul a părăsit locul comiterii faptei.

Acțiunile respective, au fost încadrate în baza art. 179 alin. (2) și 287 alin. (1) Cod penal.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel, de către inculpatul Caijber V., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului pentru prima instanță, cu emiterea unei hotărâri de achitare în privința sa, pe motivul lipsei componentei de infracțiune, exprimându-și dezacordul cu aprecierea probelor administrate în dosar, invocând precum că, declarațiile părților vătămate și ale martorului sunt contradictorii și permanent schimbătoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 14 martie 2013, a fost admis apelul inculpatului, casată parțial sentința Judecătorei Taraclia din 27 iulie 2012, în partea condamnării lui Caijber V. în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, rejudecată cauza în această parte și pronunțată, o nouă hotărâre, potrivit căreia inculpatul Caijber V. a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită inculpatului Caijber V., s-a adăugat parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite acestuia prin sentința Judecătorei Taraclia din 19 martie 2012, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, instanța de fond, în baza probelor legal administrate și verificate în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor; a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și corect a calificat acțiunile inculpatului Caijber V. în baza art. 179 alin. (2) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că, instanța de fond, incorect a emis sentința de condamnare concomitent și în baza art. 287 alin. (1) Cod Penal întrucât, violența aplicată părții vătămate Caramalac A., este cuprinsă de componenta infracțiunii prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal și în circumstanțele de fapt constatate, astfel, aceste acțiuni nu necesitau a fi calificate suplimentar și pe art. 287 alin. (1) Cod penal deoarece, violența la care a fost supusă numai partea vătămată Caramalac A., soldată doar cu provocarea durerilor fizice și abandonarea, de către inculpat, a domiciliului îndată ce a fost avertizat de către Caramalac M.

Mai mult, acțiunile inculpatului de încălcare a liniștei și siguranței membrilor familiei Caramalac, nu au ajuns a fi recepționate de alte persoane, astfel ne fiind atins nivelul unei încălcări a ordinii publice.

În rest sentința fiind menținută fără modificări.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sîrbu V., la 18 aprilie 2013, în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia cu menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea solicitărilor înaintate, acuzator de stat a invocat că, instanța de apel a admis greșit apelul inculpatului, nu s-a expus asupra tuturor probelor în coroborare cercetate în cadrul ședinței de judecată importante pentru soluționarea justă a cauzei penale, s-a expus incomplet asupra unor probe, lăsând loc pentru interpretări dubioase, incorect a apreciat probele administrate, precum și, și-a întemeiat concluzia pe probele cercetate în instanța de fond, fără a le verifica în ședința instanței de apel.

- Inculpatul Caijber. V., la 22 aprilie 2013, fără de a indica vre-un temei prevăzut de art. 427 Cod penal, exprimându-și dezacordul față de aprecierea probelor administrate în dosar, a solicitat casarea deciziei recurate, cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în vederea emiterii unei hotărâri de achitare în privința sa, susținând că el este nevinovat, iar familia Carmalac a prezentat cu bună-știință declarații mincinoase pentru a-l acuza.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor nominalizate în baza materialelor cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel, pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute de art. 429 și 430 CPP și este vădit neîntemeiat.

Acuzatorul de stat, critică decizia instanței de apel prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) și pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Colegiul penal, reține că, instanța de apel, verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, în concluzie adoptând în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, soluția corectă privind vinovăția în comiterea, de către Caijber V. a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă privativă de libertate; și achitarea acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motivul că, fapta inculpatului nu a întrunit elementele infracțiunii.

Instanța de recurs, consideră că argumentele nominalizate nu pot fi obiectul discuției deoarece, temeiurile invocate de acuzatorul de stat nu și-au găsit confirmare, iar argumentele recursului contravin materialelor de fapt ale cauzei.

Mai mult, Colegiul reține că instanța de apel corect a conchis că organul de urmărire penală și instanța de fond incorect au încadrat acțiunile inculpatului concomitent pe art. 179 alin. (2) Cod penal și pe art. 287 alin. (1) Cod penal, întrucât violența aplicată de inculpat la 22 mai 2012 față de partea vătămată Caramalac A., este cuprinsă de componența infracțiunii prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal.

Astfel, acțiunile date nu au necesitat a fi calificate suplimentar și în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece violența aplicată părții vătămate, ce a provocat doar dureri fizice și părăsirea locului faptei de către inculpat, deodată ce a fost avertizat – acțiuni ce nu au fost recepționate de alte persoane, nu au constat prin sine încălcări grosolane a ordinii publice.

În ce privește recursul inculpatului, Caijber V., Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 CPP și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Instanța de recurs, se pronunță doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Însă, în pofida prevederilor enunțate, în recursul declarat de către inculpatul Caijber V., nu este specificat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă în totalmente argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și cu indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat.

Astfel, recursul ordinar în cauză, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului, cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Față de considerentele ce preced, Colegiul penal constată, că instanța de apel, la examinarea apelului declarat, a respectat cerințele art. 101, 414, 417 Cod de

procedură penală, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 12) Cod de procedură penală.

Rezumând din cele expuse, Colegiul conchide că, temeiul invocat de acuzatorul de stat, prevăzute de pct. 6) și pct. 12) alin. 1) art. 427 Cod de procedură penală la care indică autorul recursului, nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat; cât și inadmisibilitatea recursului inculpatului Caijber V., deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute de art. 429 și 430 CPP.

8. Conform art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4) alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție -

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul, din 14 martie 2013, declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu, ca fiind vădit neîntemeiat și inadmisibilitatea recursului ordinar, împotriva aceleiași hotărâri, declarat de către inculpatul Veaceslav Caijber, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 noiembrie 2013.

Președinte /semnat/

Petru Ursache

Judecători /semnat/

Elena Covalenco

/semnat/

Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului.

Judecător

Petru Ursache

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE
DISPOZITIV

06 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco și Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul, din 14 martie 2013, declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu și de către inculpatul

Caijber Veaceslav Anatolie, născut la 25.05.1985, originar și domiciliat în or. Taraclia, str. Ukrainascaia, cetățean al Republicii Moldova.

Date privind termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 05.07.2012 - 27.07.2012.*
- 2. instanța de apel: 05.10.2012 – 14.03.2013.*
- 3. instanța de recurs(ordinar): 03.09.2013 – 06.11.2013.*

În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul, din 14 martie 2013, declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu, ca fiind vădit neîntemeiat și inadmisibilitatea recursului ordinar, împotriva aceleiași hotărâri, declarat de către inculpatul Veaceslav Caijber, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 27 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă